

timiщитѣ се бѣше сѣщи синѣ на попа. Кѣщата се испълни съ хора—гости. Бѣдѣщитѣ побратими си приготвихѣ по една китка отъ зимно цѣѣте червенѣ и бѣлѣ тирфилѣ и босилекѣ. На китката бѣ привѣрзана стара бѣла пара. Киткитѣ се на-китиха на момчетата на дѣсното имѣ ухо. Трапезата се по-кри съ ястия: баница, кокошка, хлѣбѣ и други. Вино и ра-кия се разбира. Имаше приготвени ризи съ рѣжави опити до-брѣ и съ огърли ошарени съ шевѣ. Прѣди да се благослови и подкачи яденѣето, дѣдо попѣ се обѣрнѣ къмѣ двѣтѣ момче-та съ тѣзи думи: „станете Русе и Дѣлчо! (тѣ станахѣ). — „Вий знаете защо сми се събрали тукѣ. Вий сте си сторили нѣщо на ума и искате да станете побратими. Но като млади и неопитни вамѣ трѣбва да се расправи хубаво какво е нѣщо туй побратимството. — То не е писано въ законитѣ; на спо-редѣ християнската ни вѣра всички сми братя чрѣзѣ кръвѣта и тѣлото Христово, но то е просто братство. А има едно друго, по-силно останѣло, останѣло по обичай и то не може да стане други нѣтъ, освѣнѣ срѣщу Ивановѣ-денѣ. И то е за туй, защото Св. Иванѣ, като не искалѣ да кръсти Иисуса Христа, като Господѣ по-голѣмѣ отъ него, Иисусѣ го примо-лилѣ и тѣй той го кръстилѣ. Тѣй се появило съгласие по между двамата и се побратимили, тѣй както вий искате да станите побратими. Отъ тогази и до сега хората продължа-ватѣ да се спобратимяватѣ по примѣра на Господа Иисуса Христа. Чуйте сега какво ще ви кажѣ: отъ сега нататѣкъ, вий сте като братя, ще се обичате, ще се слушате, нѣма да се карате и йоще трѣбва да знаете, че вий като се ожени-те и послѣ Господѣ да ви даде дѣца, вий нѣма да ги жени-те за вашитѣ си помежду ви; това се запрѣщава отъ закона. Но да видимѣ какво пише въ закона!“

Тогазѣ попѣ Михаилѣ извади книгата, гдѣто се описва-ше обрядѣтъ за побратимяванието, прочете отъ книгата за него, за родоветѣ, расправи имѣ отъ тамѣ йоще по-добрѣ. Слѣдѣ това, като имѣ исчете особна за това молитва, повика ги наблизо и каза имѣ да му цѣлунѣтъ рѣка; послѣ цѣлуватѣ рѣка на присѣдѣствующитѣ единѣ по единѣ и най-подирѣ двамата си цѣлуватѣ взаимно рѣка и си размѣнѣтъ на-киченитѣ китки на главата сами. Слѣдѣ това тѣ си казахѣ „побратиме“ едни на други и сближихѣ се, т. е. сродихѣ се, станахѣ, черпихѣ по една двѣ ракии стоящитѣ на трапезата,